

LÍENKA

ŠKOLSKÝ ČASOPIS ZÁKLADNEJ ŠKOLY V JASLOVSKÝCH BOHUNIACH

Najlepší priateľ – kniha

Počas celého mesiaca marec sme deťom viac ako inokedy rozprávali o knihách. Deti si priniesli svoje obľúbené knihy, z ktorých sme si čítali. Dozvedeli sa o tom, ako sa knihy vyrábajú, kto je spisovateľ a ilustrátor.

Nezabudli sme navštíviť obecnú knižnicu, kde im teta knihovníčka okrem iného povedala, ako sa správne zaobchádza s knihou.

Vo štvrtok 21.marca 2013 prišla do našej MŠ p. Votrubová z divadla Dúha. Deti videli bábkové divadlo Katkine výmysly. Katka veľmi rada čítala knihy a rozprávala sa s postavami z nich. Katkin kamarát Maťko najradšej hral na počítači bojové hry. Keď ho navštívili rozprávkové postavy, veľmi sa ich bál.

Katka mu pomohla skamarátiť sa s nimi a Maťko vymenil počítač za knihu.

Rodičia by deťom mali viac čítať z kníh. Rozvíja sa pri tom nielen reč a komunikácia, ale i puto rodič – dieťa.

L. Trstenovičová, Z. Kureková

Foto: Z. Kureková

Chránime si planétu

P18.4.2013 našu MŠ navštívili kamaráti Alex a Miška z divadla Žu – Žu, ktorých poznáme už z predstavenia o zdravej výžive. Nové predstavenie o ochrane životného prostredia bolo pre deti veľmi poučné. Deti boli aktívne, pretože

o ochrane životného prostredia a o recyklácii sa už v MŠ veľa naučili. Deti s p. učiteľkami sa zapojili do čistenia našej obce pri príležitosti Dňa Zeme. Chlapec Vendelín deťom priblížil tému znečisťovania životného prostredia. Hravo

a veselo vysvetlil proces recyklácie a dôležitosť ochrany našej „modrej planéty“.

Text a foto: Z. Kureková

Na záhradníka

... tak sa volala naša hra, kde ujo záhradník nemal vo svojej záhradke žiadnu úrodu. Veľmi plakal, ale ešteže máme také šikovné detičky,

ktoré ho naučili, ako si dopestovať rastlinku. Deti mu vysvetľovali celý priebeh od prípravy pôdy, cez sadenie, polievanie, kyprenie atď.

Nakoniec si to aj prakticky vyskúšali, zasadili a dopestovali fazuľu.

Text a foto: Z. Kureková

Ahoj kamoši, nikto neleňoší !

Detičky z MŠ mali možnosť zúčastniť sa Olympijských hier v horskom prostredí Strážovských vrchov v Hlbokom pri Bojniciach. Zástupcovia rôznych svetadielov (Afrika, Ázia, Austrália, Európa), pomenovaní mystickými menami, súťažili v disciplínach ako Boj ázijských drakov, Skok austrálskych klokanov, Let americkým raketoplánom či Európsky kriket. Disciplíny boli náročné, ale deti ich zvládli. Každý získal sladkú medailu.

Netradičné disciplíny, hry, bohaté športové vyžitie na ihriskách, turistické vychádzky, diskotéky, šliapacie štvorkolky, bowling, prehliadka stajní a koní, to všetko mali možnosť zažiť deti v týždni od 27. – 31. 5. Aj keď počasie nebolo práve letné, prežili sme krásne zážitky, spoznali nových kamarátov, získali nové skúsenosti, zistili, že sú už „veľkí“, pretože boli bez mamičky a otecka. Deti sa vrátili plné neopakovateľných zážitkov. Veta, ktorá zaznela pri odchode: „Pani učiteľka, ešte sa tam vrátíme?“ hovorí za všetko.

Ďakujem deťom - boli ste super!

... všetky tajomstvá Bombova boli odhalené.

Text a foto: Z. Kureková

Návšteva v podzemí

Siedmici spolu s ôsmakmi boli na návšteve u netopierov. Ťažko povedať, či sa tieto malé nevinné stvorenia potešili vyškerenej tlupe mladých Bohuničanov, ale zrejme sú na podobné stretnutia zvyknuté. Samozrejme, že sme sa do jaskyne Driny nevybrali preto, aby sme obdivovali tieto malé lietajúce cicavce, ale kvôli krásam podzemia – jaskynnej výzdobe. Človek by si pomyslel, že keď je jaskyňa od Bohunic pomerne blízko, každý tam už bol aspoň dvakrát, trikrát... Ale opak je pravdou. Mnohé decká sa na túto podzemnú poznávaciu cestu vydali prvý raz. A keby aj nie, stále je čo obdivovať, vždy si všimneme niečo iné, čo sme predtým prehliadli. Alebo sprievodca doplní výklad nejakou novou zaujímavou informáciou. Nadýchali sme sa čistého a hlavne zdravého jaskynného vzduchu. Ako sme sa dozvedeli, pobyt v jaskyni nášmu telu dodal toľko vápnika, koľko by sme ho dostali v jednej kalciovej injekcii. Nuž, spojili sme teda príjemné s užitočným a poučným bolo nám fajn. Tak zas niekedy nabudúce, milé netopiere!

Naši návštevníci po návrate z jaskyne Driny odpovedali na zopár otázok. Poznali by ste na ne odpoveď?

Ako sa nazýva oblasť, v ktorej sa nachádza jaskyňa Driny?

Je to Smolenický kras. Jaskyňa Driny je jediná

sprístupnená jaskyňa na západnom Slovensku.

Kedy bola jaskyňa Driny objavená?

Záhadnú diery na Drinkovom vrchu poznali miestni už v 19. storočí, ale Banič a Vajsábel do nej prenikli až v roku 1929.

Aká dlhá je sprístupnená časť jaskyne?

Je to 450 m, na tomto úseku je prevýšenie 10 m a treba prekonať 151 schodov.

Aká je priemerná teplota v jaskyni?

Je to 7,8 °C.

Z čoho je jaskynná výzdoba?

Je z vápenca a označuje sa ako sinter.

Čo je zaujímavosťou jaskyne?

Sú to zvláštne kvaple známe ako slonie uši.

Čo sú to brčká?

Brčká sú veľmi tenké kvaple - stalaktity, sú duté.

Čím je spôsobené rôzne sfarbenie jaskynnej výzdoby?

Železo spôsobuje zafarbenie dočervena, mangán dosiva a vápenec je biely.

Ako sa páčilo siedmakom?

Erika Polakovičová: Exkurzia do jaskyne Driny

bola veľmi zaujímavá. Videli sme veľa nových „vecí“, napríklad najvyšší stalagmit, ktorý meria 220 cm, už nerastie a bol už trikrát zlomený. Veľmi ma zaujali aj slonie uši a smutná nevesta a tiež had vegetarián – všetko to boli kvaple. Videli sme aj netopiere a hrachovú stenu. Bolo to poučné.

Ema Miklošovičová: Exkurzia bola fajn. Cesta autobusom prebehla pomerne rýchlo, ale cesta hore na kopec sa mi zdala nekonečná. Už po pár metroch ma začali bolieť nohy.

V jaskyni nebolo vôbec zima, no chodby boli dosť klzké a tesné. Bojím sa v úzkych priestoroch, takže sa mi občas zatočila hlava. Prvýkrát som videla živého netopiera, aj tak som sa ho bála. Bolo to super, hlavne keď sme tam boli všetci pokope a bola sranda. A samozrejme – vyhrali sme v hokeji!

Andrej Bartošovič: Škoda, že sprievodkyňa nás nenechala niečo sa jej opýtať.

Klára Zacharová: Výlet do jaskyne Driny sa mi veľmi páčil, aj keď som tam bola veľmi veľa krát, stále ma to baví.

Mgr. Helena Danišová a žiaci 7. a 8. ročníka

Jaskynní návštevníci

Mamičke...

Štvrtácke vyznania:

Mama moja, mal by som ti niečo povedať.
Tak to teda skúsím.

Si jediná žena na svete, ktorú ja najviac
lúbim,
si moja hviezda, ktorá v mojom srdci bude
žiarieť.

Ja som tvoj syn, ktorý ťa bude ľubiť a chrániť.
Ďakujem ti za všetko a veľmi si ťa vážim.
Si tá najlepšia mama na svete, môj anjel
strážny.

Šimon Horváth

Mamička mi dáva božtek
na môj malý noštek.
Podrží ma za ručičku,
keď kráčame po chodníčku.

Češe mi vlásy
a ja viem, že je to z lásky.
Vždy je pri mne, ľúbi ma,
mamička moja jediná.
Stela Polakovičová
Moja mama je najlepšia,
lebo je usilovná ako včelička.
Moja mama sa so mnou učí,
aby som nebol vlčí.

Tomáš Gašpárek

Moja milá mamička sa usmieva zo snička.
Sníva sa je krásny sen,
že sme spolu celý deň.

Spolu varíme,
spolu sa hráme,
celý deň sa dobre máme.

Som veľmi rada, že ju mám,
je najlepšia zo všetkých mám.
Ďakujem jej za všetku lásku,
dúfam, že jej neurobím na čele žiadnu vrásku.
Alžbeta Remenárová (Radošovce)

Poznám to najkrajšie a najúžasnejšie slovo na
celom svete.

Slovo plné nežnosti a lásky.

No keď rozzúrím ju, má na čele malé vrásky.
Je ako kompas, s ktorým kráčam cestou života,
no keď vidím na perách hnev, slzička sa mi v
očku mihotá.

Je to slovo MAMA... a ja ju mám veľmi rada,
pobozkám ju na líčko a poviem pekné slovíčko.

Mama moja, ty si môj anjel,
ty mi splníš nejedno prianie.

Veľmi ťa ľúbim, a to vie každý,
ty v mojom srdiečku zostaneš navždy.

Sabina Gabrielová

Všetko sme pripravili s pomocou triednej pani učiteľky

Jedna z májových nedeľ patrí mame. Teda... mame patrí každý náš deň, ale jeden je zvlášť pre ňu. A je dokonca zapísaný aj v kalendári. A to už niečo znamená! Štvrtáci sa na tento sviatok dokonale pripravili. Dohodli sa, že svoje maminy pozvú do školy a niečo pre ne pripravlia. Bola to prísne tajná akcia. Vyrobili darčeky, napiekli sladké aj slané dobroty, nacvičili program... A keď začali čítať básničky, ktoré napísali iba pre ne, slzičky dojatia sa len tak kotúľali. Boli krásne detsky úprimné a čisté. Prijemné popoludnie sa natiahlo do skorého večera. Škoda, že také krásne chvíle tak veľmi rýchlo ubehnú.

HD

Začíname s programom

Bolo nám spolu super!

To tu ešte nebolo!

A veruže nie! Ešte ani jeden žiak v histórii našej základnej školy nepostúpil do celoslovenského kola súťaže v prednese poézie a prózy Hviezdoslavov Kubín. Podarilo sa to Šimonovi Horváthovi, žiakovi štvrtého ročníka.

Po víťazstve v krajskom kole recitačnej súťaže Hollého pamätník postúpil do už spomínaného celoslovenského kola. Srdečne mu blahoželáme a držíme palce!

Mgr. Helena Neštická

Matematici bodovali...

Na obvodnom kole „Pytagoriady“ dňa 19. 3. 2013 v Trnave naši žiaci dosiahli výborné umiestnenie. Natália Blatnická z 3.A obsadila v kategórii P3 krásne 2. miesto a Branislav Bubán zo 4.A v P4 kategórii 4. miesto. Blahoželáme!

Mgr. Darina Barliková

Úspešní matematici Natália Blatnická a Braňko Bubán

Deviatáci absolvovali svoju prvú veľkú skúšku

13. marec svietil v kalendári deviatakov červeným písmom už od septembra. Od začiatku školského roka sa im pripomínalo, že už čoskoro, už o mesiac, o týždeň, zajtra je tu testovanie. Už niekoľko rokov ho absolvujú všetci deviatáci na Slovensku. Test z matematiky a vyučovacieho jazyka a literatúry má preveriť úroveň ich vedomostí. Chvilami to vyzeralo tak, že najviac snahy, aby to všetko dobre dopadlo, majú LEN učitelia. V tomto školskom roku to vyšlo tak, že v Trnavskom kraji padli jarné prázdniny zrovna na týždeň pred testovaním. A tak v stredu po návrate z týždňového oddychu deviatáci zasadli k pripraveným testom. Učiteľka matematiky však nenechala nič na náhodu a cez prázdniny s dečkami ešte precvičovala... Hoci sa deviatáci veľmi dlho tvárili hrdinsky, ráno pred monitorom im nebolo všetko jedno. Vyzbrojení čokoládkami sa pustili do boja. Či úspešne, to sa dozvieme v priebehu apríla.

HD

Aké boli dojmy a pocity deviatakov bezprostredne po dopísaní testov? Ako sa pripravovali a čo bolo pre nich najťažšie?

Paola Pangalloová: Pred monitorom som mala veľký strach z toho, čo ma čaká. Vždy veľmi stresujem, keď sa jedná o dôležitú vec.

Ako prvá nás čakala matematika, ktorej som sa bála viac ako slovenčiny. Avšak zistila som, že to je veľmi ľahké. Hneď, ako som si prečítala úlohy, stres zo mňa opadol. Vedela som všetko, mala som z toho dobrý pocit. Časovo som to tiež zvládla. Potom, keď sme si to kontrolovali s učiteľmi, som zistila, že tam mám chyby, matiku som napísala na 80 %. To je podľa mňa málo, pretože všetky chyby som spravila z nepozornosti. Ak by som si všetko lepšie prečítala, mohla som mať všetko bez chyby.

Ako druhá nasledovala slovenčina, ktorej som sa síce bála menej, ale po prečítaní úloh ma zaplavil stres, pretože nie všetko mi bolo jasné. Takže nakoniec bola pre mňa slovenčina náročnejšia. Z nej som mala hrozný pocit. Po vyhodnotení s učiteľmi mi to vyšlo na zhruba 84 %. Samozrejme, chyby z nepozornosti! Moja spokojnosť? Som sklamaná hlavne výsledkom z matematiky, čo sa týka slovenčiny, tak sa mi uľavilo.

Laura Maluniaková: Ráno, keď som vstala, bola som nervózna a v strachu. No hneď, ako som prišla do školy a videla som, že niektorí to berú úplne v pohode, ukludnila som sa. Samozrejme,

nervozita bola väčšia, až keď sme prišli do triedy. Bála som sa, že to nestihnem v danom časovom limite, ale stihla som to. Ako sme začali písať, nervózna som bola čím ďalej, tým menej. Hneď, ako sme dopísali matematiku, mala som dobrý pocit. No to iba dovtedy, kým sme sa nezačali rozprávať o správnych výsledkoch.

Na slovenčinu som sa bála menej. Mali sme na ňu menej času, ale stihla som to a ešte mi zostali aj minúty na prekontrolovanie. Zo slovenčiny mám lepší pocit ako z matematiky. Podľa mňa náš monitor nebol až taký ťažký, ale dal sa napísať aj lepšie ako som ho napísala ja.

Ester Ondrušková: Moje pocity? Priznám sa, nebola som v takom strese a ani v obavách. Na monitor sme sa pripravovali poctivo, hlavne v škole. Ďakujeme pani učiteľke Juricovej, ktorá bola ochotná doučovať nás aj cez prázdniny.

Barbora Vyskočová: Asi týždeň pred monitorom mi bolo všetko ľahostajné. Ale 2 – 3 dni pred ním som panikárila. Učila som sa ako divá.

Aj napriek tomu, že som si všetko zopakovala a niečo sa doučila, monitor bol pre mňa ťažký. A to preto, lebo som mala obrovský stres. Deň pred monitorom som chcela vypnúť a na nič nemyslieť, ale nedalo sa to. Doma aj vonku mi

to pripomínali, sociálne siete aj masmédiá boli plné MONITORU. Veľmi som sa ho bála.

Marek Heteš: Ráno pred monitorom mi bolo hrozne zle. Najprv som rozmýšľal, prečo to tak je. Ale potom som zistil, že je to kvôli monitoru. Navonok som sa nebál a nemal som stres, ale niekde vo vnútri som si hovoril: „Čo ak sa to nepodari?“

Išiel som do školy ako každý iný deň... Najprv sme písali matematiku. Báľ som sa, lebo som nevedel, čo tam bude. No keď som si prečítal otázky, stres opadol a hneď som sa cítil lepšie. Keď to skončilo, bol som šťastný, že už to mám za sebou a nemusím sa už stresovať. A potom som sa schuti najedol dukátových buchtíček

Nikola Kurucová: Pani učiteľka Juricová nás na monitor výborne pripravila. Myslím, že sa veľmi snažila, aby sme to dobre napísali. Chodili sme do školy dokonca aj cez prázdniny a myslím si, že sa to vyplátilo.

Lukáš Ďuroška: Na monitor som sa moc nepripravoval. Iba v škole a na doučovaní. Doma som si vypracoval dva testy z minulého roka a nič viac.

Pred monitorom som sa nebál. Vedel som, že ho napíšem na cca. 80 až 90%.

Poriadne si prečítať zadanie - to je základ úspechu

Výsledky celoslovenského testovania žiakov 9. ročníka ZŠ Testovanie 9-2013

	MATEMATIKA	SLOVENSKÝ JAZYK A LITERATÚRA
Počet žiakov testovaných z daného predmetu	23	23
Priemerná úspešnosť všetkých testovaných žiakov školy	50,8 %	51,2 %
Priemerná úspešnosť všetkých testovaných žiakov v SR	50,5 %	54,8 %
Percento testovaných tried, ktoré v teste dosiahli horší výsledok ako naša trieda deviatakov	55,3 %	32,8 %

Deviatáci, majte sa krásne!

Fotografovanie tried, plánovanie výletov... to sú neklamné znaky toho, že sa blíži koniec školského roka. Pre deviatakov sú to posledné týždne, ktoré trávajú na základnej škole. Po letných prázdninách už nebudú s úsmevom čakať pred školskou bránou na otvorenie nového školského roka so starými známymi tvármi. Čakajú ich stredné školy, noví spolužiaci... Možno sa už tešia, možno majú trochu strach. Ale tak to má byť. Želáme im veľa šťastia a úspechov v ich ďalšom stredoškolskom živote. Ako sa na uplynulých deväť rokov na „základke“ pozerajú, zhrnuli v niekoľkých vetách:

Nikola Kurucová: Už sme deviatáci a vôbec sa na to necítíme a ani sa tak nechováme. Aj keď to vyznie divne, chcela by som tu stráviť ešte aspoň rok, pretože je mi tu dobre. Som obklopená najlepšimi ľuďmi (spolužiakmi), ktorých mám veľmi rada. Dúfam, že aj po ukončení základnej školy sa budeme naďalej stretávať, pretože by mi chýbala každá jedna tvár z našej triedy. Každý sme v niečom iný. Niektorí sú prispätý, lenivý, bláznivý, stále hladný... Ale to nás robí výnimočnými. Samozrejme, že sa do školy nechodíme len najesť, ale aj nabráť nejaké tie vedomosti. Myslím, že tu máme špičkových učiteľov. Preto im chcem odkázať jedno veľké ĎAKUJEM za všetok čas, ktorý s nami museli pretrpieť. Asi nikde by sa nenašiel učiteľ, ktorý by nás doučoval zadarmo a ešte k tomu cez prázdniny. Ale u nás taký je, a preto by som chcela poďakovať pani učiteľke Juricovej za toľkú námahu.

Lucia Pálková: Nevieam, ako začať. ...asi tak, že mi to tu všetko bude veľmi chýbať. Deväť rokov som navštevovala „basu“, ktorá je pre nás všetkých akože „užitočná“. A podľa mňa naozaj

je! Okrem toho vzdelávania som tu našla niečo, čomu sa hovorí druhá rodina. Ľudí, ktorých by som za nič na svete nevymenila. Už teraz plačiem, keď sa to všetko pre nás končí, ale niekde inde nás čaká nový začiatok!
PS: Ďakujem!

Dušan Kostolanský: Bol to dlhý čas, no nakoniec sme to zvládli. V prvom ročníku nás písať, čítať a počítať naučila pani učiteľka Čavajdová. Na to potom nadviazal pán učiteľ Valent a na druhom stupni si nás prevzala pani učiteľka Michalicová. Mám túto školu veľmi rád, a preto vždy posledný týždeň letných prázdnin som bol učiteľom pomáhať pripraviť triedy.

Paola Pangalloová: Myslím, že škola je jedna z vecí, ktoré sa podpísali na mojom charaktere. V škole sme sa naučili väčšinu dôležitých vecí, teraz nemám na mysli školské učivo, ale veci ako zodpovednosť, spoluprácu, tiež to, že v živote nič nedosiahneme mávnutím čarovnej paličky, ale drinou. Našla som si tu skvelých priateľov, pripravila som sa tu na strednú školu a môžem v pokoji odtiaľto odísť. I keď mi za týmto „blázincom“ bude smutno. V tejto škole som strávila takmer celé detstvo, takže ďaku slzičku iste vyroním. Viac mi bude smutno za triedou ako za školou, pretože takúto partičku už nikde nenájdem.

Takže škole vďačím za veľa a učiteľom ešte za viac. Prežila som si tu nielen tie „muky“, ale aj veľa zábavy. Keď sa na tých deväť rokov pozerám teraz, nie je to až taká hrôza. Práve naopak, spomínam s úsmevom na všetky tie šarapaty, čo sme narobili... Ja vlastne učiteľov obdivujem. Ja na ich mieste by som balila kufre a išla kade ľahšie.

HD

Pravda o drogách

Pravda o drogách – veľký nadpis na plagáte nalepenom na tabuli. A mladý muž, ktorý nám má niečo rozprávať. O drogách. Tak to som zvedavý! Možno aj takéto myšlienky vírili v hlavách viacerých z tých, ktorí sedeli v pripravenej triede. Navyše prišiel sám a nič za svoju prednášku nechce. Fiha!

Začne rozprávať. Zrazu zostane v triede úplné ticho. Asi nielen kvôli téme, ale aj kvôli tomu, ako tento pán rozpráva. Celkom prirodzene, nevťeravo, mladým, dynamickým a živým jazykom. Nehovorí: „Nesmieš, lebo... BU-BU-BU!“ Nie, vraví: „Daj si a dopadneš takto! To chceš? Naozaj to chceš?“ Rozumné argumenty. Zrozumiteľné vysvetlenia. Otázka – odpoveď. Mnohí zo žiakov až teraz pochopili princíp zákernosti drog. Každý si okrem nových informácií odniesol aj malú brožúrku. Perfektné bolo, že keď vyučovanie pokračovalo ďalej a ja som prišla po prestávke do svojej triedy – k ôsmakom, tak ju už decká mali prečítanú. Nevyhodili ju, ale prelistovali a prečítali! Prednáška sa im páčila. Nečudujem sa, naozaj to bolo poučné a zaujímavé počúvanie.

A na záver skladali všetci prítomní sľub, že nebudú drogovať. Zaujímavé, úsmevné, netradičné.

Ďakujeme!

HD

Štvrtáci úspešní vo vybíjanej

Chlapci štvrtých ročníkov a rovnako aj dievčatá – štvrtáčky získali druhé miesto v okresnej súťaži najmladších žiakov vo vybíjanej. Blahoželáme!

Mgr. Helena Neštická

Klokani a klokankovia

V marci sa aj naše decká zapojili do medzinárodnej matematickej súťaže MATEMATICKÝ KLOKAN a KLOKANKO. Tí mladší – prvostupniari - súťažili v kategórii klokanko a tí starší sa delili na školákov (piatáci a šiestaci), benjamínov (siedmáci a ôsmaci) a kadetov (deviatáci). Úlohy boli netradičné, odlišné od tých, ktoré sa riešia na hodinách matiky. Ten, kto si myslel, že sa uleje z vyučovania, mal smolu, pretože sa „narobil ako kôň“. Mozgové závitky pracovali na plné obrátky, sústredenie bolo doslova hmatateľné. Za všetko hovorí výrok deviatakov: „Pani učiteľka, to bolo omnoho ťažšie ako monitor!“ Ďakujeme rodičovskej rade za podporu, keďže si decká museli platiť štartovné, časť z neho nám

ochotne uhradili.

Medzi našimi žiakmi sú určite takí, ktorí si titul MATEMATICKÝ KLOKANKO alebo KLOKAN určite zaslúžia. Na vyhodnotenie si ešte zopár dní počkáme.

Skúste si aj vy spolu s našimi klokankami precvičiť matematické myslenie.

Úloha z kategórie školák (piatáci a šiestaci): Spolužiacky Anka, Janka, Katka a Táňa sa narodil v tom istom roku. Narodeniny oslavujú 20. februára, 12. apríla, 12. a 25. mája. Janka a Anka sa narodili v tom istom mesiaci. Anka a Katka sa narodili v rovnaký deň, ale v rôznych mesiacoch. Ktorá z nich je najstaršia?

Úloha z kategórie benjamín (siedmáci a ôsmaci): Matej chytil ryby. Keby chytil trikrát toľko rýb ako ich chytil v skutočnosti, mal by ich o 12 viac. Koľko rýb chytil?

A) 7 B) 6 C) 5 D) 4 E) 3

Úloha z kategórie kadet (deviatáci): Šesť policajtov chytilo spolu 20 zlodejov. Jeden z nich chytil jedného zlodeja, druhý dvoch, tretí troch. Štvrtý policajt chytil viac zlodejov ako ktorýkoľvek iný. Najmenej koľko ich mohol chytiť?

A) 8 B) 7 C) 6 D) 5 E) 4

HD

Vzdušné zámky

V rámci drogovej prevencie sa naše decká zúčastnili výchovného koncertu so zaujímavým názvom Vzdušné zámky. Hlavné slovo mal Boris Lettrich, spevák skupiny Aya.

Nosnou dejovou a motivačnou líniou boli vzdušné zámky, ktoré si stavia vo svojom vnútri každý z nás. Postupne sa k nim snažíme priblížiť. Aj drogy predstavujú taký vzdušný zámok alebo cestu k nemu – krásny dokonalý svet bez problémov, bez nudy... A zrazu sa bublina praskne a človek z tej nekonečnej výšky padá strmhlav dolu...

Zaujímavé príbehy dopĺňala videoprojekcia a keď muzikanti spustili chytľavé rockové pesničky, decká sa veľmi rýchlo zapojili. Asi každý pochopil, že rodina a dobrí priatelia sú omnoho lepší liek na nudu ako všeživé

a všeničiacie drogy. Ako sa páčilo našim deviatakom?

Lucia Pálková: Výchovný koncert, ktorý sme si boli pozrieť v kultúrnom dome, bol fakt pecka. Mne sa to veľmi páčilo. Bolo to zábavné a zároveň poučné. Je zaujímavé počúvať, čo drogy spravia s človekom, ako mu prevráti život naopak. Príbehy, ktoré nám rozprávali, by asi nechcel nikto skutočne zažiť. Cením si učiteľov a celkovo ľudí, ktorí sa nám snažia vtlačiť do hlavy, že droga je „prezlečená vrahňa“.

Marek Heteš: Mne sa koncert veľmi páčil. Striedali sa v ňom poučné a zábavné časti. Na konci koncertu sme spievali pesničku o hviezde. Tá mi zostala v hlave celý deň a stále som si ju spieval. Podľa mňa sú tieto koncerty veľmi dobré

a snáď všetci, ktorí sa ho zúčastnia aspoň trochu pochopia, že by si s drogami nemali začínať.

Natália Gabrielová: Myslím si, že koncert bol viac náučný ako prednáška, ktorú sme mali v triede. Všetky tie pocity a emócie boli vyjadrené v pesničkách. Bolo to aj zábavné a také veselé. Rozprávali nám skutočné príbehy, niektoré boli hrozné... Tak si myslím, že si každý z toho zobral nejaké ponaučenie a nikdy tak zle nedopadne.

Ester Ondrušková: Príbehy, ktoré nám rozprávali, sa ma dotkli a bolo mi ľúto, ako niektorí ľudia dopadli. Ale každý má na svedomí svoj vlastný život a každý ho môže mať taký, aký chce, len sa treba snažiť a chcieť.

HD

Veľkonočné tvorenie

Matej ochotne asistoval

Tretiaci sa na veľkonočné sviatky pripravili tak, ako sa patrí. Nič nenechali na náhodu. Aby bolo čím šibať a aj pre kúpačov aby nechýbali kraslice! Pán Gašpárek, ocino jedného z našich štvrtákov, trpezlivo vysvetľoval a ukazoval, ako upliesť veľkonočný korbáč. Nechýbala ani pani Horváthová, Šimonkova mamina, ktorá zase učila decká zdobiť kraslice voskovou technikou. Radosť pozeráť, ako im to išlo od ruky a aké krásne výtvary pri tom vznikali!

Zvedaví tretiaci položili pani Horváthovej zopár otázok:

- Od koľkých rokov sa venujete zdobeniu kraslíc?

Asi od trinástich.

- Kto vás to naučil?

Na tvorivých dielniach na obecnom úrade ma to naučila pani Gitka Martinovičová.

- Bola to táto technika?

Nie, robili sme vtedy batikované kraslice.

- Pre koho ste urobili svoju prvú kraslicu? Spravila som ju svojmu ocinovi.

- Ako sa volal prvý chlapec, ktorý od vás dostal kraslicu?

Daniel.

- Aké bolo vaše najväčšie vajčko?

Bolo to pštosie vajce.

- Robili ste kraslice aj do zahraničia?

Áno.

- Kam presne?

Do Ameriky, na Nový Zéland a tiež do Švajčiarska.

- Viete, koľko kraslíc ste doteraz vytvorili?

Kraslice maľujem asi od 15-tich rokov a ročne

vyrobím asi 120 kraslíc. Takže dohromady je to asi 3000 kraslíc.

- Zdobí kraslice vo vašej rodine ešte niekto okrem vás?

Áno, moja mama a aj moji synovia Šimonko a Erik.

- Kto vám vyfukuje vajíčka?

Vajíčka si chystám sama v priebehu celého roka.
- Ako dlho pred sviatkami sa púšťate do zdobení?

Pomaličky začínam zdobiť už po Vianociach.

- Aké techniky používate pri zdobení kraslíc?

Rôzne, napríklad batikovanie, drôtovanie, vŕtanie, voskovanie. Ale najobľúbenejšia technika je práve voskovanie.

Za rozhovor ďakujú žiaci zo 4.B

Každý si našiel nejakú aktivitu - niekto zdobil kraslice, iný plietol korbáč a ďalší trenoval šibačkové hmaty

Úspešní matematici

V tomto školskom roku sa našim žiakom darilo v matematických súťažiach. V matematickej olympiáde si šiestak Richard Bubán vybojoval úžasné 1. miesto! Perfektný výkon, aký sme na škole dávno nemali! Jeho spolužiačka Martinka Čápková obsadila 8. miesto a Šimon Drgoň sa umiestnil na 10. priečku.

Po štvrtom kole matematického korešpondenčného seminára MAKŠ si najlepšiu pozíciu drží spomedzi šiestakov Barbora Rapantová, ktorá má v rámci kraja 1. – 2. miesto a v celoslovenskom hodnotení je 1. – 45. Marcel Lackovič zo siedmeho ročníka je v kraji prvý a v celoslovenskom meradle 44. – 45. Jeho sestra – ôsmačka Lucka Lackovičová má zatiaľ v kraji umiestnenie na 2. pozíciu a v celoslovenskom rebríčku je v svojej kategórii na 50. – 52. mieste. V priebehu najbližších dní by malo prísť do školy vyhodnotenie aj po záverečnom piatom kole. Držíme palce, aby si decká udržali alebo možno ešte vylepšili svoje bodové hodnotenie.

V hodnotení matematickej súťaže KLOKAN si na našej škole najlepšie celkové bodové skóre odniesla ôsmačka Magdaléna Žáková. Zaradila sa tak medzi úspešných riešiteľov, teda 20 % najlepších riešiteľov z celého Slovenska. Spolu s ňou sa v tejto skupine úspešných ocitli aj piatak Dušan Junas a šiestaci Martina Čápková a Richard Bubán.

V okresnom kole Pytagoriády nás zastupovali siedmak Andrej Bartošovič, ktorý si za svoj matematický výkon priniesol 4. miesto a šiestak Richard Bubán, ktorý sa umiestnil na 16. mieste. Viac o výsledkoch a bodovom hodnotení sa dozviete na <http://www.ksutt.sk/sutaze-okresne#oktt>.

HD

Úspešné putovanie za ľudovou piesňou

16. apríl bol dlho očakávaný deň, kedy sa konalo obvodné kolo speváckej súťaže „Putujeme za ľudovou piesňou“. Speváčky folklórneho súboru Blavanček Erika Polakovičová, Dominika Čápkovičová (naše duo) a sólistka Viktória Tomašovičová sa už vyše mesiaca na túto súťaž poctivo pripravovali. Pre tretiačku Viktóriu to bola premiéra, prvýkrát sa postavila pred plnú sálu krojovaných detí, učiteľov a najmä porotu. Má nádherný, syty hlas a napriek malej tréme sa jej podarilo obhájiť druhé miesto. Naše duo už vedelo, čo ich čaká a rozbalili to tam naplno. S ich krásne a citlivo zaspievanou svadobnou piesňou rozplakali niektorých divákov, ale aj porotu. Ako to však už býva, boli na súťaži

deti o kúštik lepšie, tak si dievčatá odniesli tiež druhé miesto. Domov si speváčky celé šťastné neniesli iba diplomy a medaile, ale aj krásne dojmy zo stretnutia s prekrásnymi ľudovými piesňami, krojmi a hlavne novými zážitkami.

Záverom by sme sa chceli touto cestou poďakovať pánovi riaditeľovi ZŠ Pavlovi Kaššákovi a obci, najmä pani starostke, za podporu nášho súboru, za financovanie nových krojov a koncoročného výletu našich spevákov.

*Mgr. Helena Juricová
– vedúca súboru Blavanček*

Bláznivé účesy

Dievčatá z krúžku Salón beauty zobrali do ruky hrebeň, lak na vlasy a pohroma bola na svete! Samozrejme, nebolo to také zlé. Dostali za úlohu vytvoriť svojej kamarátke čo najbláznivejší účes. Boli naozaj šikovné. Chvilami sa ozývalo pišťanie, že to šticuje, potom zase výbuchy smiechu, keď sa uvideli v zrkadle. Sranda sa skončila pri pomyslení, že vlasové kreácie bude treba aj rozčesať. Napokon to zvládli a ešte predtým s úsmevom zapožovali pred objektívom fotoaparátu.

Asi sa už nerozčesám

HD

Ako nás vidia žiaci

Je samozrejmé, že žiaci odjakživa hodnotia učiteľov. Nielen v tom, aké sú ich hodiny, ale všímajú si aj to, kto je ako oblečený, kto je vtipný a kto zas nervózny. A tak sme to skúsili

vyhodnotiť pomocou anonymnej ankety, v ktorej žiaci dopĺňali meno učiteľa, ktorého považujú za najobľúbenejšieho, najsympatickejšieho... Nakuknite do tabuľky.

Kedže je v každej triede iný počet žiakov, v poslednom stĺpci sú výsledky po celkovom sčítaní hlasov.

	VI.A	VI.B	VII.	VIII.	IX.	Celkové hodnotenie
Najobľúbenejší	Valent	Valent	Šallaiová	Ondřík	Valent	Valent
Najsympatickejší	Piňková	Danišová/ Strečanský	Ondřík	Ondřík	Michalicová	Ondřík
Najvtipnejší	Strečanský	Strečanský	Strečanský	Valent	Strečanský	Strečanský
Najlepšie oblečený	Piňková	Piňková	Danišová	Danišová	Ondřík	Danišová
Najnervóznejší	Danišová	Juricová	Juricová	Danišová/ Juricová	Kaššák	Juricová
Najkľudnejší	Šallaiová	Stračárová	Šallaiová	Stračárová/ Ondřík	Ondřík	Šallaiová

Okrem položiek, ktoré žiaci vyplňali, mali sami vymyslieť ešte jednu kategóriu a doplniť k nej meno vyučujúceho. Mnohé boli veľmi zaujímavé... Uvedené sú tak, ako ich žiaci napísali v ankete. Tak napr.:

Naj – vládkyňa - Šallaiová (hodila by sa do vlády)
 naj – CHARAKTER! - Danišová
 najmegaúplnebombasuper učiteľ – Juricová

najväčší krik – pani učiteľka Danišová, ale už ide do formy aj pani učiteľka Juricová
 najusmievavejší – Stračárová
 najrešpektovanejšia – Danišová
 najmilšia – Stračárová
 najpísomkatejší – Danišová
 najhorší pohľad – Danišová
 najväčší rečník – pán riaditeľ
 najkomunikatívnejší – Stračárová
 najkrajší – Piňková, Ondřík

naj snaživejší – Juricová
 najbláznivejší – Valent
 najzhovievavejší – Ondřík
 najviac naučí – Danišová (opakovalo sa v najväčšom počte hodnotených anketových lístkov)
 Nuž, zaujímavé a niekedy aj úsmevné, ako nás vidia žiaci...

HD

Byť učiteľom

V marci sme oslávili náš sviatok. Pri tejto príležitosti mnohokrát padne otázka, čo nás viedlo alebo vedie k tomu, byť učiteľom. Peniaze to určite nebudú... Ťažko to vyjadriť bežnými slovami. Tak možno básňou...

UČITEĽ

Vstáva, pozrie do zrkadla.
 Koľko očí naňho hľadí!
 Koľko duší sa v ňom zračí.
 Každá niečia,
 detská,
 krehká,
 čo mu píše takú zvláštnu
 abecedu v tvári.

Aj v spánku aj v bdení
 číta nemé správy,
 čo sa tvária dospelo,
 no hrajú hrkálkami
 a navlieka ich slzy – ako perly – na špagátik
 a vešia ich sebe na krk
 ako klenoty.

Večer čo večer
 má tak nejak viacej zvláštnych prianí:
 - Menej krížov mojim deťom
 a mne sladšie ruky mamy. –

Volejbal – šport pre všetkých

Že deti stále častejšie vymieňajú počítač za pohybové aktivity, je vec známa. Ale čo vymyslieť, aby sme to zmenili a deti pritiahli k športovaniu?

Na portáli školský šport sa v tomto školskom roku objavil mini a midi cool volleybal, čo v preklade znamená volejbal pre mladších žiakov a žiačky po 6. ročník základnej školy a midi pre starších žiakov a žiačky. Zmien oproti klasickému volejbalu je niekoľko – nielen v pravidlách hry, ale aj v počte hráčov, výške siete a v rozmeroch ihrisk.

Je to niečo medzi klasickým a plážovým volejbalom.

Na škole začal od septembra pracovať volejbalový krúžok pod vedením p. učiteľky Mgr. Lenky Šallaiovej, ktorá sa zamerala hlavne na mladších žiakov a žiačky a starším sa venovali učitelia telocviku - chlapcom Mgr. Pavol Valent a dievčatám Mgr. Pavol Kaššák a Mgr. Katarína Mojžišová.

Aby bola naplnená myšlienka pravidelného športovania čo najväčšieho počtu detí, prihlásili sme sa do celoslovenskej súťaže vo všetkých štyroch kategóriách a pre základné kolá, ktoré prebiehali v októbri až apríli, sme zostavili v našej škole po tri družstvá v každej kategórii. Z týchto boli potom vybraní najlepší do družstiev, ktoré nás reprezentovali v obvodnom kole. Za súperov sme mali žiakov a žiačky z rôznych škôl okresu napr. z Bučian, Bolerázu, Dolnej Krupej, Ružindola a Voderád.

Jediným prehratým zápasom v obvodných kolách bol u mladších žiakov zápas s Bolerázom, ale aj tu sme vďaka skóre postúpili ďalej z druhého miesta. Všetky ostatné zápasy sme vyhrali, a postúpili z prvých miest do oblastného finále vo všetkých kategóriách.

28. mája sa hralo prvé oblastné finále v kategórii mladších žiakov v Malackách, kde chlapci obsadili 6. miesto spomedzi najlepších škôl trnavského a bratislavského kraja a mladšie žiačky skončili na 8. mieste na pôde usporiadajúcej školy zo Studienky. Väčšina zo zúčastnených družstiev boli žiaci športových tried z Bratislavy (3), Piešťan, Galanty, Trnavy, Senice a Malaciek, z vidieckych sa okrem nás prebojovali Dunajská Lužná a Boleráz.

V polovici júna sa uskutoční oblastné finále v kategórii starších žiakov a žiačok a netrpezlivo čakáme na mená budúcich súperov.

Myslím, že zámer nám vyšiel, pretože v dievčenských kategóriách (chlapci majú aj futbal) je o miesto na súpiske treba bojovať športovými výkonmi, lebo konkurencia je naozaj veľká.

Sme rozhodnutí v tomto športe pokračovať aj do budúcnosti. Organizovanie súťaží pod záštitou Slovenskej volejbalovej federácie z tohto športu robí šport ozaj pre všetkých.

Mgr. Pavol Kaššák

Ako sme chránili naše lesy

Chrániť lesy je v dnešnej dobe veľmi aktuálna téma. Buničina z dreva je hlavnou surovinou pri výrobe papiera a papierová vojna, ktorú v každodennom živote vedieme, je jednou z príčin, prečo lesov ubúda. Je to téma všetkým známa, no častejšie sa stretáme iba s frázami o tom, ako by sme mali našim lesom pomáhať.

Žiakom našej školy, zdá sa, osud lesov ľahostajný nie je, a preto každoročne organizujeme zber papiera ako konkrétnu pomoc našim lesom.

Aj koncom apríla tohto roku sme vyhlásili súťaž medzi žiakmi a triedami o najväčšie množstvo nazbieraného odpadového papiera.

Výsledkom týždňového snaženia našich žiakov bolo nazbieraných viac ako 26 ton tejto vzácnej suroviny.

Víťazstvo v školskej súťaži získali žiaci 4.A triedy, ktorí v priemere na žiaka nazbierali 194 kg papiera, na druhom mieste skončili žiaci 6.B triedy, ktorí priniesli 170 kg na žiaka a tretí boli druháci so 150 kg v priemere na žiaka.

Na prvých troch miestach v jednotlivcoch sa umiestnili Sebastián Šimko zo 4.A triedy s 1127 kg, druhý bol Matúš Kuba-Danaj so 852 kg a tretia Soňa Krajčovičová zo 6.B triedy so 635 kg. Pre najlepšie triedne kolektívy a 23 jednotlivcov, ktorí priniesli viac ako 300 kg bol odmenou výchovný environkoncert, na ktorom

sa deti zábavnou formou dozvedeli o recyklácii aj iných odpadových materiálov potrebných napríklad na výrobu skla.

Ústrednou postavou koncertu bol Thomas Puskailer a ďalší známi herci. Počas koncertu deti súťažili o tričká a sklené suveníry ako produkty recyklácie.

Koncert končil veľkou autogramiádou.

Odmena pre deti v podobe nielen pekne, ale aj výchovne stráveného dopoludnia, určite prinesie svoje ovocie v myslení a nazeraní mladých ľudí na prírodu a potrebu jej ochrany.

Mgr. Pavol Kaššák

Tieň víťazného oblúka

Ešte začiatkom školského roka sme dostali ponuku zapojiť sa do korešpondenčnej súťaže pod názvom „Tiež víťazného oblúka“, ktorú organizujú Antická zbierka Múzea krásnych umení v Budapešti a Trnavská univerzita. Ide o časť projektu „Bezhraničná aktivita“ realizovaná v rámci programu Cezhraničnej spolupráce Maďarská republika – Slovenská republika 2007 – 2013.

Súťaž bola určená žiakom 5. – 7. ročníka. Spočiatku veľké nadšenie – 30 prihlásených žiakov, až som si myslela, že nebude možné toľko žiakov prihlásiť. Ale neskôr sa ukázalo, že tento problém je vyriešený. Mnohí žiaci sa odhlásili, keď zistili, že súťaž od nich vyžaduje vyhľadávanie informácií, samostatnú prácu a námahu. Do konca vydržali 4 dievčatá – 2 šiestačky: Vanesa Tomašovičová, Alexandra Šimončíčová a 2 siedmačky: Alexandra Mrvová

a Dominika Kučerová. Dievčatám zo 7. ročníka pomáhali aj chlapci – spolužiaci.

Deti mali vytvoriť družstvá. Súťaž prebiehala v štyroch kolách. V každom kole dostali úlohy, ktoré museli vyriešiť. Tie sme potom posielali späť na vyhodnotenie a za vypracovanie dostali body. Úlohou posledného, 5. kola, bolo vyhotoviť maketu víťazného oblúka podľa pokynov a podmienok.

Treba povedať, že šlo naozaj o namáhavú prácu, pretože informácie museli pracne vyhľadávať a logicky rozmyšľať, ale vzorne sa s problematikou popasovali.

Najlepšie práce budú vystavené v jednom slovenskom a v jednom maďarskom meste.

Súťažné diela sme odovzdali a čakáme na vyhodnotenie.

LŠ

Víťazný oblúk

Zelený plán

22. apríl je v kalendári každého „zeleno“-zmýšľajúceho človeka (a snáď nielen len jeho) zapísaný ako Deň Zeme. Tento sa prvýkrát „oslavoval“ v roku 1970 v USA. Vtedy sa konala prvá kampaň Earth Day – Deň Zeme, ktorá žiadala zvýšenie energetickej účinnosti, apelovala na recykláciu materiálov a odpadov, vylúčenie používania chemikálií a látok, ktoré ničia ozónovú vrstvu Zeme... Od roku 1990 sa k tejto akcii pripája zvyšok sveta.

Šiestaci dostali netradičnú úlohu – vymyslieť záchranný plán pre našu planétu. Nápad, s ktorými prišli, boli zaujímavé, mnohé úsmevné, iné science-fiction... No jedna práca sa výrazne odlišovala od všetkých ostatných. Neponúkala bubliny, do ktorých by sa nasával všetok odpad, ani obrovské tornádo, ktoré by strhlo všetok neporiadok do vesmíru. Boli to rozumné argumenty. Sara Huttová dopodrobna vypracovala Zelený plán, v ktorom sa zamerala na rôzne oblasti. Uvádzame len úryvok z jej práce.

Toto je môj plán, ako pomôcť Zemi:

Doprava: Autá by som vymenila za vozidlá, ktoré jazdia pol metra nad zemou (vo vzduchu), aby nemuseli mať pneumatiky. Pri ich výrobe a ničení sa veľmi znečisťuje ovzdušie a prostredie. Vozidlá by boli na elektrinu a tie v teplom pásme a slnečných oblastiach (aj u nás) by boli na solárny pohon. Lietadlá by som tiež vymenila za niečo podobné, ale trochu viac prešpekulované.

Domácnosť: Každé štyri mesiace by som zorganizovala upratovanie obcí a upratovanie pláží. Každý by musel mať doma aspoň tri koše. Jeden na plast, druhý na papier a tretí na normálny odpad a samozrejme, samostatne sklo. A keďže už na Zemi nezostáva veľa zelene, pravidelne by sa konalo sadenie nových stromčekov.

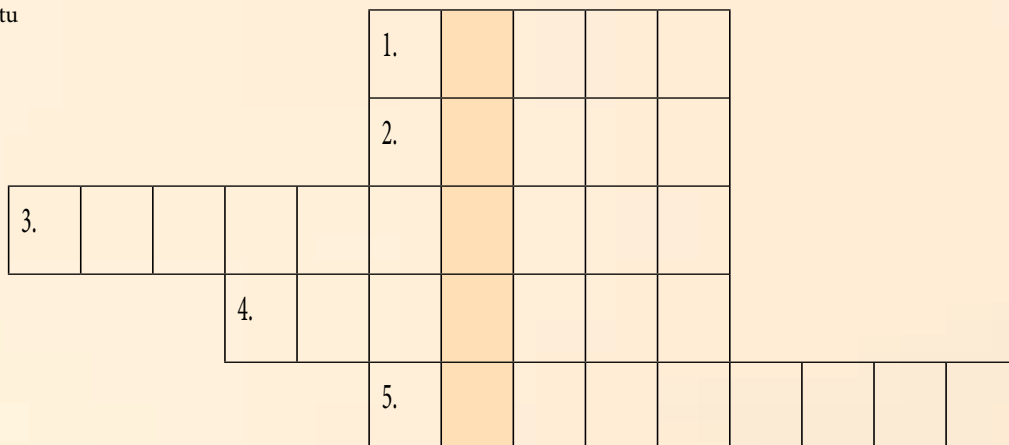
Priemysel: Myslím, že veda a vedci sú dosť vyspelí, aby našli schopnú a šetrnejšiu náhradu plastu. Je to dosť dôležité, keďže plasty ohromne škodia, aj keď sú potrebné takmer všade.

Sara Huttová, 6. A

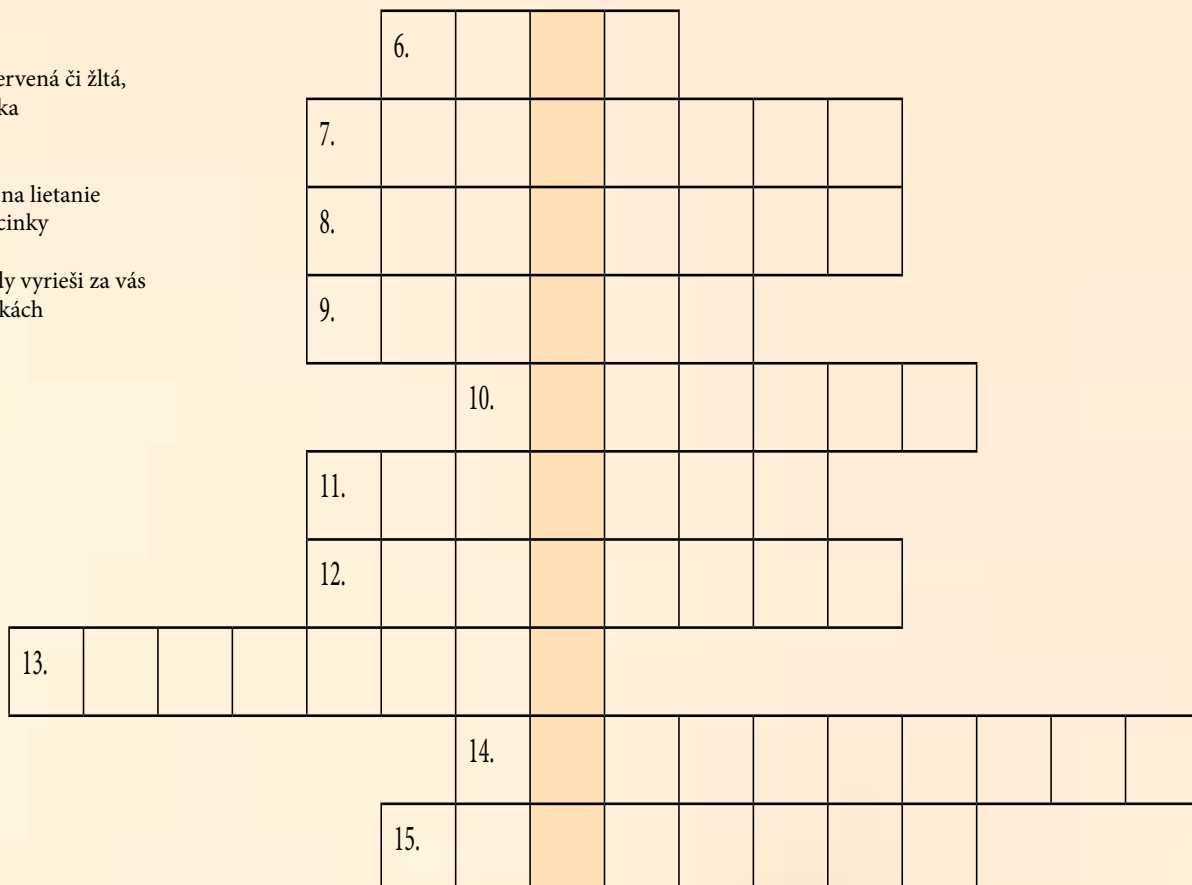
Tajnička pre milovníkov zvierat

V tajničke sa skrýva druh najinteligentnejšej opičky.

1. Drží sa v ňom voda a potom z neho prší
2. Reč
3. Keď si ho oblečieš, nezmokneš
4. Zelená hlavička, skvelá do šalátu
5. Autíčkový kolotoč

6. Orgán zraku
7. Dlhé cestoviny
8. Zeleninka – zelená, červená či žltá, máva štiplavé semienka
9. Slúži bohatým
10. Sladkosť
11. Vtáky ich používajú na lietanie
12. Robia sa na nej palacinky
13. Hady po anglicky
14. Matematické príklady vyrieši za vás
15. Chodíme naň v maskách

Úsmevne na hodinách

U druhákov:

:-) :-) :-) Písomka zo SJ:

Otázka 1: Napíš, kto je to spisovateľ?

Odpoveď: Milan Rúfus, Jozef Pavlovič

Otázka 2: Napíš mená dvoch spisovateľov.

Odpoveď: Neviem.

:-) :-) :-) Hodina VV:

CH požičal D lepidlo

D: Ale to lepidlo nelepi...

CH: To mi kúpil oco...

D: Bože, tí chlapi nevedia nič poriadne kúpiť

:-) :-) :-) Hodina SJ:

U: S akým i/y píšeme tisíc?

CH: S mäkkým

U: Pod' to napísať na tabuľu.

CH: Pani učiteľka, ja nemôžem.

U: Prečo?

CH: Lebo my s touto neznášame, keď mama pozerá ten seriál (pozn. - Tisíc a jedna noc)

:-) :-) :-) Hodina Čítania

U: (číta) *Milé deti si veselo poskakovali a keď prišli do lesa, našli tam jahody veľké ako vrabčie hlavy, sladké ako med a červené ako krv.*

a tak na seba vyvolávali a predbehúvali sa v zbieraní, že ani nevedeli, ako mali plné košíčky. už sa im prichodilo aj domov poberať, ale čože, keď nablízku boli ešte krajšie jahody a bolo ich ešte viac. Kým sa tam motali, zatúlali sa v tých horách. Už sa zvečerievalo a deti nevedeli, akým smerom ísť. Hora bola hustá ako hrebeň a pomaly sa prikrádala aj tma, že nevideli ani na krok.

U: Skúste k tomuto úryvku vymyslieť taký nadpis, ktorý by napovedal, čo sa v ňom deje.

CH: Krvavé jahody

:-) :-) :-) Návšteva knižnice

pani z knižnice: Dvaja bratia, ktorí napísali tieto rozprávky sa volali bratia Grimmovci.

D: (hlási sa) Ja viem ako sa volali!

Pani: (prekvapenie) No povedz.

D: Dlhý, Široký a Bystrozraký

A u tých starších:

:-) :-) :-) Písomka zo SJ

Otázka: Napíš, o aký druh skrátených slov ide. Použi ich vo vetách.

Odpoveď: OH – olympiáda hendikepovaných /správne Olympijské hry/

:-) :-) :-) Odpoveď z dejepisu

Otázka: Kde sa odohrala Černovská tragédia?

Odpoveď: V Černobyle /správne v Černovej/

:-) :-) :-) Hodina BIO

U: Čo môže doktor zistiť z moču?

Ž: Tlak

U: Ako to myslíš? Kto najďalej ...?

Ž: Jááá, tak potom krvný tlak.

:-) :-) :-) Písomka z biológie:

Písomka zameraná na dedičnosť... Žiak odovzdá takmer prázdny papier a posledná veta:

Pani učiteľka prepáčte, tú hlúposť som zdedil po otcovi.

Otázka: Čo je to dedičnosť?

Odpoveď: To keď otec nevie povedať „r“, tak to PRI narodení nevie ani dieťa.

:-) :-) :-) Hodina GEO

U: Uveď príklady nerastných surovín.

Ž 1: Repa.

Ž 2 (snaží sa mu napomôcť): Nie repa, také, čo sa ťaží zo zeme!

Ž 1: Jáj, tak potom „zemáky“.

:-) :-) :-) Exkurzia v Národnej rade

Sprievodkyňa: Chce sa niekto z vás ešte niečo opýtať?

Ž: Dajú nám tu aj jesť?

Hádaj, hádaj...

Neje a nepije, bez farbičiek maľuje. (zárm)

Nemá hlavy, a predsa má hrdlo. (ašalf)

Šesť nôh má a po hlave chodí. (šov)

Dvere neotvorí, okná nevyborí, a predsa príde dnu. (oltevs)

Človek čistotný zborí môj dom, lenivý mi dopraje miesta.

Kto som? (kúvap)

DENNÝ LETNÝ TÁBOR

obce Jaslovské Bohunice

15. 7. - 15. 8. 2013

Pobyť v tábore je v pracovných dňoch
od 08,00 do 15,00 hod.

Poplatok:

5 €/deň/1 osoba so stravou

Prihlášku, aj s pokynmi
nájdete na

[http://www.jaslovskébohunice.sk/sk/Obec/Aktuality/
Opat-bude-detsky-letny-tabor.html?ind=](http://www.jaslovskébohunice.sk/sk/Obec/Aktuality/Opat-bude-detsky-letny-tabor.html?ind=)

